

VREME JE NA NAŠOJ STRANI

Emisija "Studio 6 vam pruža šansu" kroz komunikaciju sa Predragom Simićem, jednim od najzapaženijih učesnika u emisiji iz 1966. godine, u kojoj se pojavio i srednjoškolac Zoran Modli, koji se s Peđom još jednom sastao nakon pedeset godina. Zahvaljujući "arheološkom radu" našeg radijskog kolege Slobodana Bobana Obradovića koji je u istorijskom bezdanu "iskopao" jedan od prvih muzičkih spotova u režiji Jovana Ristića upravo iz te, 1966. godine, možete ne samo da čujete, nego i da vidite Predraga Simića "Simovana" baš u pesmi s kojom se premijerno predstavio i u "Studiju 6"!

A u međuvremenu, evo još jedne priče o akterima antologijskog poduhvata Drugog programa Radio Beograda, zahvaljujući kojem se prvi put čulo za kasnije poznata imena domaće medijske scene. To je storija o Predragu Simiću, jednom od najzapaženijih učesnika emisije "Studio 6 vam pruža šansu", iz tako bliske, a tako daleke 1966. godine.

Iz priloženog faksimila teksta objavljenog u "Radio TV reviji" proleća 1966. mogli ste saznati da je na javnom snimanju emisije, 24. aprila te godine, najveći aplauz publike pobrao Predrag Simić, učenik muzičke škole "Stanković", koji je na bis morao da otpeva "Zdravicu", protestnu pesmu na stihove Jesenjinovog savremenika Šeršenjeviča. Tihi, tamnokosi i pomalo zagonetni dečak "otprotestovao" ju je uz gitaru, usnu harmoniku i zvuk violine Ljiljane Kekić. Predraga je u emisiju doveo njen tadašnji redaktor Nikola Karaklajić. Peđa se tom prilikom prvi put sreo i sa Dragoslavom Simićem, praktično "trenerom" nas, budućih učesnika emisije. Evo šta kaže Predrag, jedan od ključnih ne samo svedoka, nego i učesnika emisije:

- Nikolu Karaklajića sam poznavao kao muzičkog redaktora Radio Beograda koji je poručivao najnovije ploče iz Engleske i prezentovao ih slušaocima emisije "Sastanak u 9 i 5". Pomoci ćeš mi, možda, koji je to album Stonesa koji sam slušao kod Nikole sa pesmama Mother's Little Helper i Lady Jane? (Da odmah odgovorim: to je album "Aftermath" iz 1966.) Dragoslava Simića, Žutog, zbog boje kose, sretao sam u Radio Beogradu do pre koju godinu. Ne znam je li bio svestan da sam ja "onaj", tj. jedan od likova iz njegove emisije. Meni je on priredio u ono vreme nezamislivo snimanje muzike sa nasnimavanjem u studiju 8, kada sam, uz gitaru i usnu harmoniku, pevao "Mrtvu luku" na tekst Dobrise Cesarića, pa dosnimio električnu harmoniku i kontrabas koji sam zatekao u studiju. Mogao bi, možda, da vidiš da li on ima taj snimak? (Na to pitanje nemam odgovor, da odgovori može jedino Dragoslav Simić!)

- Inače, "Zdravica" je bila jedina originalna kompozicija u Ricinoj seriji, mislim da su to bili prvi muzički spotovi uopšte. U Ricinu emisiju nas je dovela Lokica, zadužena za baletske numere, a zapazila nas je baš u Domu omladine na javnom snimanju emisije "Studio 6 vam pruža šansu". Nju uglavnom i nepravedno izostavljamo iz ovih priča, mada je u svemu bilo i njenog prsta. Pomno je pratila i našu i svetsku scenu. Iako ne baš veliki koreograf, imala je napredne poglede. Setimo se samo njene grupe "Jazzbal". Velikim delom je bila zaslužna za imidž VIS-a "Zlatni dečaci", vodila je "Holise" u tada jedinu diskoteku kod Laze Sećera. Mislim da je ona dovela Rici sve te grupe i da je to, u stvari, bio njen projekat, nažalost u senci. Bila je nešto starija i mnogo zrelija od mene, pa sam malo otkinuo na nju, ah, pubertetlija... Možda

bismo imali i vezu, da se tada nisam priključio "Zlatnim dečacima" (zamenivši Bobu Stefanovića, koji je otišao u soliste) - zato što je grupu predvodio njen zvanični momak, pokojni Velibor Borko Kac! Svejedno, bilo je to pred raspad grupe kojoj su "zlatni dani" tada već prohujali...

Predragovi srednjoškolski dani, čiju je monotoniju razbila upravo emisija "Studio 6 vam pruža šansu", nastavili su se novim angažmanima:

- Sećam se jedne zabave u dansingu Doma omladine, - priča Peđa. Bilo je to 1967. godine. Zabava je organizovana za filmadžije, dovela me je Lokica. Simke (Zoran Simjanović) je svirao električni klavir, a tu se našla i neka bas gitara - koju sam ja uzeo. Kad je Lokica rekla "idemo!", Simke je zgrabio bas levom, klavir desnom rukom, pa smo jurnuli na svirku. Dalje, sa Brankom Kovačevićem sam bio aranžer u grupi EX art, pojačanoj gudačima. Violine su svirale Vesna Jovanović (kasnije koncert-majstor Beogradske filharmonije) i Aleksandra Slađana Milošević, dok je violončelo bio u rukama Saše Habića. Nastupili smo u TV emisiji "Maksimetar". Ako vas ne mrzi, na Fejsbuk profilu "Predrag gitara" možete pronaći nekoliko slika naše grupe na krovnoj terasi "Krsmanca" u Balkanskoj ulici (gde smo vežbali) i iz prostora Kino kluba, na poslednjem spratu iste zgrade.

To bi, ukratko bila priča o periodu života Predraga Simića, otkrića "Studija 6", tokom kojeg je "plivao" u vodama onog što danas nazivamo šou-biznisom. Početkom sedamdesetih zaposlio se u Radio Beogradu. Čitavu deceniju proveo je u dečjoj redakciji. Ranih osamdesetih, kada je Radio Beograd pokrenuo program "Stereorama", prešao je u njen tim, s ljubavlju negujući klasičnu muziku "Stereorame", sve do trenutka kada su i on i "Stereorama" otišli u penziju. On u zasluženu, ona u nezasluženu. Gašenje "Stereorame" nikada nije prežalio.

* * *

Zanimljivo je da sam sa Predragom Simićem godinama prijateljevao. Voleo je da dolazi u studio Beograda 202 iz kog sam par decenija uživo vodio svoje emisije (razume se, dok nisam prešao na "cyber emitovanje", kada više nije bilo preke potrebe da dolazim u zgradu Radija). Iz susednog studija na drugom spratu Radio Beograda emitovala se "Stereorama", pa je Peđa voleo da skokne do nas i uživa u našoj adrenalinskoj atmosferi... Toliko smo puta bili zajedno i uzajamno razmenili tomove i tomove reči - a da pojma nisam imao da je to isti onaj momak koji je davne 1966. godine u Domu omladine, na javnom snimanju emisije "Studio 6 vam pruža šansu", pevao Šeršenjevičevu "Zdravicu"!

Doduše ni on nije imao pojma da sam ja onaj srednjoškolac koji je istog tog dana i u istoj toj emisiji nastupio na istom proscenijumu. - Šta ćeš, tada nisi bio poznat kao "Zoran Modli koji program vodli!" - rekao mi je. Da bi, kada sam mu objasnio zašto ga propitujem o danima rane mladosti i prvih uspeha, virtuelno mahnuo rukom na rastanku (razgovarali smo, naime, telefonom):

- Pozdrav i tebi i Dragoslavu, neumornim pregaocima koji nas, Zemljane, vade iz zaborava i podižu u nebo svojih vidika!

Šta ćeš, Peđa, kad je tvoje sećanje dragoceno svedočanstvo jednog insajdera o danima koji su nekima od nas strašno važni.